

TAMPEREEN HIIPPAKUNNAN PIISPA

MATTI REPO

Ei muuta kuningasta

Ihmiskunta on usein kunnioittanut enemmän voimaa kuin viisautta. Mutta silloin se on kunnioittanut lopulta enemmän tuhoa kuin totuutta. Muinaisessa Jerusalemissa kävi näin, miten käy meidän aikamme ruutitynnnyreissä?

”Ei meillä ole muuta kuningasta kuin keisari”, huusivat ylipapit Pilatukselle, kun tämä kysyi, pitäisikö hänen ristiinnaulita heidän kuninkaansa (Joh. 19:15). Ovela vastaus sikäli, että vetoamalla keisariin ylipapit painoivat Pilatusta seinää vasten. ”Jos päästät hänet vapaaksi, et ole keisarin ystävä!” Outo vastaus sikäli, että nämä hengelliset johtajat tiesivät, että heidän on kuultava Herraa omana kuninkaanaan enemmän kuin maallisia valtiaita. ”Herra on kuningas aina ja ikuisesti”, oli laulettu yhteen ääneen, kun kansa oli muinoin pelastunut Egyptin faraon sotajoukoilta (2. Moos. 15:18).

Pilatus yritti vedota kansan oikeustajuun. Hän ei havainnut Jeesusta syylliseksi rikokseen. Jeesus oli ainoastaan vihjannut olevansa kuningas. Sellaista Pilatus piti korkeintaan pilkan aiheena. Nyt hänen olisi itse valittava Rooman keisarin ja ”juutalaisten kuninkaan” välillä. Mutta sama valinta koski kansaa, joka huusi Jeesusta ristille. He eivät hyväksyneet tätä Kuningasta, joka puhui heistä totuuden. Hänen sijastaan he alistuisivat mieluummin sellaiselle valtiaalle, joka antaisi vakautta vaan ei vapautta.

Kansa odotti messiasta, mutta ei sellaista, joka läpivalaisi langenneita ihmissydämiä jumalallisella totuudella. Mieluummin he odottivat sellaista, joka täyttäisi heidät oman voiman tunteella. Heille ei Rauhanruhtinas kelpaisi, ellei hän toisi rauhaa heidän ehdoillaan. Mieluummin he luopuivat Jeesuksen messiaanisuudesta ja suostuivat Rooman valtaan. Mutta yhtä sukupolvea myöhemmin keisarin legioonat tuhosivat heidän pyhän kaupunkinsa, hävittivät sen temppelin ja ajoivat kansan maanpakoon. Oliko keisariin luottamista?

Ihmiskunnan historiassa on turvautuminen suurvallan voimakkaaseen johtajaan mieluummin kuin Jumalan totuudelliseen johtoon kerta toisensa jälkeen tuottanut vain raunioita.

Mitä Jeesuksesta jää, jos hänet hylätään Jumalan Messiaana? Vain valtapelissä vääryydellä surmattu viisas. Sellainen unohdetaan kaltaistensa joukkoon. Mutta kristillisen uskon keskuksena on Kristus, Messias-Kuningas, Jumalan Poika, haudastaan ylösnoussut kuoleman voittaja. Rauhan ruhtinas, joka muuttaa ihmisiä sisältä päin. Hän on paljon enemmän kuin suurinkaan keisari, eikä meillä ole hänen ohelleen muuta Kuningasta, jolta voisimme odottaa oikeuden, rauhan ja vapauden tulevaisuutta.

Hän antaa toivon ja tulevaisuuden. Siunatkoon hän meidän pääsiäisjuhlamme.

Tampereen Piispantalossa 22.3.2028

+ Matti Repo